

DR. JOŽE BERNIK - poslanec v državnem zboru

Slovenija v pretekli polovici meseca

Zadnje čase je slovenska vlada do neke mere spremenila svoj pol stoletni nekulturni odnos do pobojev po koncu vojne svojih slovenskih idejnih nasprotnikov in njihovih grobišč. Ne, ni se zgodil čudež. To je med drugim storil pritisk realnosti približevanja Slovenije Evropski zvezi (EZ). Odločitev za vsaj delno odpravo povojnih krivic in grobega kršenja ustavne pravice mrtvih do človekovega dostojanstva ni od danes. Po vseh znakih sodeč je sedanjí načrt vlade trenutno času najbolj primerna opcija od mnogih možnih opcij, ki so bile pripravljene že v času „sestopanja z oblasti“ od tedanjih komunističnih oblastnikov. Spričo pričakovanja slovenskega članstva v EZ v dveh letih se je pričelo muditi. Scenarij je torej skrčen v čas dveh let, vendar bo država po delnem izvajanju urejanja grobišč mogla pokazati svetu ta napredek, za neizvršeni del obljube se bo mogla izgovarjati na pomanjkanje časa in finančnih sredstev. Kljub že mnogim dosedanjim razočaranjem ob vladnih obljubah, vendarle upamo, da tokrat dane besede ne bo vzela nazaj in da bo obljuba izpolnila do konca. Od čuječnosti naših državljanov bo odvisno dosledno izvajanje obljubljenega programa.

Priznati pa je tudi treba, da so verjetno tudi na našem drugem političnem bregu ljudje, ki so prišli do spoznanja, da s tem pol stoletnim sramotnim bremenom ne moremo stopiti med evropske narode, ki so svoje tragedije, čeprav mnogo manjše, mogli urediti že pred desetletji.

V zadnjih nekaj mesecih je eden od poslancev Nove Slovenije v Državnem zboru dvakrat postavil vprašanje vladi, enkrat pa varuhu človekovih pravic Hanžku, kako se namerava država oddolžiti za velik humanitarni dolg do povojnih žrtev. Uredili naj bi grobišči v Kočevskem Rogu in na Teharjah. O deseterih drugih grobiščih ni bilo niti besede. Čeprav se je ob najdbi grozljivega grobišča pri Slovenski Bistrici prvič pojavila v javnosti slovenska generalna tožilka Zdenka Cerar in je bila, priliki primerno, zgrožena nad domnevnimi zločini, storjenimi v začetku leta 1946. Napovedala je različne pravne posege, vendar ne posebno prepričljivo. Ker od tožilstva ni bilo zaznati nobenih odločnih korakov, je v začetku oktobra omenjeni poslanec pisal generalni tožilki o njeni dejavnosti glede grobišč. Drugo vprašanje je bilo glede aretacije in prevzema domobranskih ranjencev v dveh bolnišnicah v Ljubljani takoj po koncu vojne. Kot je dokumentirano v knjigi Brez milosti prof. dr. L. Šturma, je za temi ranjenci in bolniki izginila vsaka sled. To pismo je imelo za posledico napoved obiska v omenjeni poslanski skupini, nato do odpovedi in končno do tiskovne konference v Državnem zboru skupaj s predsednikom Borutom Pahorjem, go. Cerarjevo in generalnim direktorjem policije Markom Po-

gorelcem. Tu ni bilo nobenih dramatičnih izjav ali obljub. Človeka pa čudi, da je generalna državna tožilka apelirala na vse, ki bi mogli kaj vedeti o zločinih in zločincih, naj stopijo iz anonimnosti in povedo kar vedo, čeprav je prav ona tista, ki bi po svoji službeni dolžnosti morala vedeti največ o teh zločinih in storilcih zločina. Njeni strankarski predhodniki niso izgubili nobene prilike za preganjanje in strahovanje svojce žrtev in druge še živeče morebitne priče zločinov.

Ob vseh teh dogajanjih se je pojavila v DZ pobuda, da bi se začeli pogovarjati o nekakšni deklaraciji o obžalovanju povojnih pobojev in o spravi. Kot je znano je prišlo v zadnjih nekaj letih do več predlogov take deklaracije, vendar nobena ni uspela. Nekaj dni pred omenjeno tiskovno konferenco sta poslanca Lojze Peterle in Janez Janša ponovno zahtevala obravnavo v DZ njune resolucije, ki je bila vložena proti koncu leta 1997, pa ni bila nikdar dana na dnevni red. Predsednik Kučan je poslal v DZ vse svoje izjave o povojnih pobojih, grobiščih, skupnem spomeniku in deklaraciji, in predlagal obravnavo o trenutnem stanju. Seveda pa nikjer ni omenil dejstva, da je v vsem tem času nastopal v javnosti s stigmatiziranjem ideoloških, ubitih in živih nasprotnikov. Prav tako ni povedal, da je celo v mednarodni javnosti pred dvema letoma trdil, da je komunistična Jugoslavija ravnala s svojimi kolaboracionisti s sovražnikom po določbah Postdamske konference (čeprav je bilo največ umorov v maju in juniju 1945, omenjena konferenca pa je bila šele v juliju istega leta...) V zaprtem posvetovanju v DZ je pretekli teden prišlo do soglasja, da imajo ureditev grobišč in poprava krivic prednost pred potrebo po deklaraciji in skupnemu spomeniku.

V petek je vlada obravnavala in sprejela svojo deklaracijo in tudi predlog zakona o vojnih grobiščih, ki ga meni poslati v DZ v drugo obravnavo.

Deklaracija je priložena. V njej je videti napredek, vendar je pomanjkljiva, med drugim tudi v tem, ker ne omenja poprave krivic žrtvam revolucije v vojnem času. Predlogi in komentarji so dobrodošli.

Lep pozdrav vsem..

Škofja Loka, 26. novembra 2001

SANDINIST ORTEGA SPET PORAŽEN

Na predsedniških volitvah v Nikaragvi je kandidat vladajoče liberalne ustavne stranke Enrique Bolanos prejel 54 odstotkov glasov, kandidat sandinistov in nekdanji predsednik Daniel Ortega pa 44 odstotkov. Ortega, ki je že tretjič zapored izgubil na predsedniških volitvah, je priznal poraz in Bolanosu čestital za zmago.

Slovenski utripi

SPOMINI

Te dni se spominjamo smrti pesnika Franceta Balantiča, ki je leta 1943 zgorel v plamenih župnišča v Grahovem, potem, ko so ga napadli partizani.

Konec meseca, 29. novembra, pa je okrogla obletnica rojstva tega kamniškega pesnika, ki sodi v sam vrh slovenske katoliške lirike. Ob tej priložnosti sta Tretji dan in Balantičeva družina pripravili simpozij v Frančiškanskem samostanu na Tromostovju v Ljubljani.

Letos mineva tudi 120 let od rojstva duhovnika in jezikoslovca dr. Antona Breznika. Zato v lhanu te dni potekajo prireditve v počastitev njegovega spomina.

SEDEM LET RADIA OGNJIŠČE

Radio Ognjišče je praznoval sedem let svojega oddajanja po vsej Sloveniji. Prvi studio v Kopru je sicer koprski škof Metod Piriš blagoslovil 6. junija 1994, 28. novembra istega leta pa je začel radio oddajati tudi iz studia v Ljubljani. Danes je radio, katerega glavni urednik je Franci Trstenjak, med najbolj poslušanimi v Sloveniji.

Od 15. aprila 1997 Radio Ognjišče neprekinjeno oddaja tudi na internetu. Radio ima dve uredništvi, uredništvo kulturnega programa in mladinskega programa. Tudi naš list marsikaj, predvsem pa verske novice, zajema iz njegovih oddaj.

HRVATI ZAHTEVAJO KAZNI ZA POVOJNE POBOJE

Hrvaška stranka prava (HSP) želi, da bi bili odgovorni za poboje Hrvatov v Sloveniji leta 1945, ki so še živi, primerno kaznovani, saj vojni zločin nikoli ne zastara, je na novinarski konferenci v Zagrebu, kot piše zagrebški Vjesnik, povedal predsednik HSP Dobroslav Paraga.

Njegova stranka je dala pobudo, da se posmrtno ostanke vseh pobitih vojakov NDH in civilistov, ki so v slovenskih množičnih grobiščih, prenese na Hrvaško in dostojno pokoplje. Na konferenci sta sodelovala tudi slovenska preiskovalca pobojev v Sloveniji Dragotin Šafarič in Stanko Novak. Slednji, ki zatrjuje, da ga slovenske oblasti „sistematično maltretirajo“, ker vztraja pri odkritju resnice o slovenskih krajih pobojev, je spregovoril o 200 doslej uradno še nepreiskanih jamah v dolini Svetega Janeza pri Slovenskih Konjicah. Jame naj bi bile pravzaprav nekdanji rudniki črnega premoga in srebra, v katerih naj bi bili posmrtni ostanke več deset tisoč Hrvatov, predvsem otrok ter Nemcev in Kozakov. To so jasne besede, kaj pa Slovenci?

NOVA KNJIGA P. RUPNIKA

Pri Založbi Ognjišče je izšla nova knjiga slikarja in teologa ter lanskega Prešernovega nagajenca p. Marka Ivana Rupnika *Rdeči človek*, ki velja za sintezo njegove teološke misli. Rupnik je v svoji knjigi združil vzhodno in zahodno tradicijo Cerkve ter bogato izkušnjo preteklosti s sedanjim trenutkom. Po prvih treh filozofsko in teološko zahtevnejših poglavjih se ob koncu knjige odpira razlaga človeškega življenja v luči Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja.

Knjiga, ki jo je leta 1996 v italijanski izdala rimska založba Lipa, je doživela že več italijanskih izdaj, bila je prevedena v ruščino, romunščino in francoščino, pripravljajo pa se tudi prevodi v nekatere druge jezike.

Založba Ognjišče je izdala že več Rupnikovih knjig: leta 1999 knjigo Vrgel se mu je v objem, leta 1998 je v knjigi Božične pridige izdala dve Rupnikovi pridigi, leta 2000 knjigo Brate iščem, v načrtu pa ima tudi izdajo Rupnikove knjige o razlagi ikon Pripoved podobe.

O dvojezičnih napisih na Koroškem

Na avstrijskem ustavnem sodišču je potekala javna razprava o dvojezičnih napisih v Škocijanu na avstrijskem Koroškem. Gre predvsem za vprašanje, kolikšen mora biti delež slovensko govorečih prebivalcev na določenem območju, da bi bila postavitve dvojezičnih napisov obvezna.

Pritožbo proti 25-odstotnemu pragu za dvojezične krajevne napise na avstrijskem Koroškem je vložil slovenski odvetnik Rudi Vouk, ki je pritožbo tudi predstavil.

Zakon o narodnih skupnostih iz leta 1976 določa 25-odstotni prag, a je ustavno sodišče oktobra lani, ko je šlo za uveljavitev slovensčine kot dodatnega uradnega jezika v občini Dobrla vas ugotovilo, da za uveljavitev te manjšinske pravice zadošča že 10-odstotni delež, na kar se je, skupaj s 7. členom Avstrijske državne pogodbe, danes skliceval

tudi Vouk.

V 7. členu, ki zadeva pravice slovenske in hrvaške manjšine, med drugim piše, da je v upravnih in sodnih okrajih avstrijske Koroške, Gradišćanske in Štajerske s slovenskim, hrvaškim ali mešanim prebivalstvom kot uradni jezik dodatno k nemškemu dopuščen slovenski in hrvaški jezik; v takih okrajih pa bi morale biti označbe in napisi topografskega značaja v skladu s 7. členom prav tako v slovensčini ali hrvaščini kakor v nemščini.

Deželni glavar avstrijske Koroške Joerg Haider je nedavno že napovedal, da razsodbe ustavnega sodišča ne bo upošteval. Haider je dejal, da ne glede na razsodbo ne bo dovolil povečanja števila dvojezičnih napisov na avstrijskem Koroškem, kar izpričuje zelo dobro njegovo „demokratičnost“.

STRAN 4:

Sredi depresije

Kongres Nove Slovenije

Delegati kongresa Nsi v Rogaški Slatini (22. novembra) so Andreja Bajuka znova izvolili za predsednika stranke, Lojze Peterle pa je postal predsednik sveta NSi, ki dobiva z novim statutom večjo vlogo v stranki. V izvršilni odbor so bili izvoljeni Marjan Berložnik, Franc Bezjak, Janez Drobnič, Lidija Drobnič, Marjeta Humar, Andrej Klanjšček, Slavica Navinšek, Jernej Pavlin, Alojz Sok, Marko Štrovs, Ignac Polajnar, Danijel Starman in Anton Kokalj.

Člani nadzornega odbora so postali Robert Ilc, Jožef Kocuvan, Marija Šterbenc, Anton Zakrajšek in Davorin Mozetič, petčlansko razsodišče pa sestavljajo Anton Drobnič, Joža Konečnik, Janez Lampret, Jože Strgar in Tina Pretnar.

Bajuk je po izvolitvi že napovedal, da bo svetu za podpredsednika NSi predlagal Janeza Drobniča in Alojza Soka.

V programskem delu kongresa NSi so delegati sprejeli osrednji programski dokument z naslovom Za Evropo na slovenskih tleh. Hkrati so potrdili še 18 resolucij, s katerimi so se opredelili do vseh aktualnih vprašanj slovenske politike. V osrednjem programskem dokumentu je eden od glavnih poudarkov v ugotovitvi, da tranzicija v državi še ni končana, saj je na nekaterih ključnih področjih prišlo do velikega zastojanja. V programski razpravi so delegati znova opozorili, da NSi gradi na spoštovanju dane besede, ki je nujen pogoj za politično verodostojnost, ključne besede za stranko pa so dostojanstvo, svoboda, odgovornost in soli-

darnost.

V resoluciji o vključevanju Slovenije v evro-atlantske povezave stranka ocenjuje, da je tvorno in partnersko sodelovanje večine parlamentarnih strank omogočalo „koristen in nenadomestljiv manevrski prostor slovenski diplomaciji“. Na kongresu je Lojze Peterle predlagal še resolucijo o zunanji politiki, ki med drugim govori o posebni skrbi slovenske zunanje politike do tujih držav, kjer živijo Slovenci. Ena od največjih tragedij v zgodovini slovenskega naroda je bila komunistična revolucija med drugo svetovno vojno ter kasnejša diktatura in totalitarni režim, ugotavlja resolucija z naslovom Prevzem odgovornosti za celotno zgodovino Slovenije. NSi se „zaveda tudi zgodovinskih napak krščanskega socialnega gibanja na Slovenskem, ko so gibanje proti volji večine članstva utopili v frontovske krovne organizacije pod kontrolo komunistov in je bilo soočeno s kolaboracijo, oportunistom in sodelovanjem nekaterih vidnih članov“. Tu je zelo jasno obsojen Kocbekov poskus sodelovanja s partijo.

Pri nadaljnjem razvoju šolstva je potrebno med drugim raznovrstiti učne programe in učbenike, ki bodo posredovali mladim resnico o pretekli in polpretekli dobi, menijo v „šolski“ resoluciji.

Poleg naštetih so delegati sprejeli še resolucije o socialni varnosti, javnem redu in varnosti, notranji politiki države, varovanju narave, okolju in prostoru ter o uporabi biomase.

Tudi bivši predsednik Socialistične republike Slovenije je pristavil svoj piskrček

O povojnem času je v tem tednu spregovoril tudi nekdanji predsednik predstava Socialistične republike Slovenije Janez Stanovnik. Bil je krščanski socialist, Kocbekov somišljenik. Poudaril, da v narodnoosvobodilni borbi „ni bilo državljanske vojne“, saj Slovenci nismo priznali okupatorja in njegove države (kakšna neumnost, saj nihče ne trdi, da je bila državljanska vojna med Slovenci in Nemci, ampak je vladala le komunistična revolucija in upor proti njej! op. ur.). Hladna državljanska vojna se je po njegovem mnenju v Sloveniji začela pa osa-

mosvojitvi oziroma takrat, ko se je začelo govoriti o lustraciji in premetavanju ter preštevanju kosti in so - kot se lahko sklepa iz njegovih direktnih besed - bili bivši komunisti v nevarnostim, da jih lahko kličejo na odgovor. Torej smo mi, ki zahtevamo popravilo krivic, zanetili državljansko vojno! Stanovnik sicer obžaluje povojne poboje, s katerimi pa pravi, ne on ne njegova bivša stranka nimata nič skupnega in za katere niso vedeli. Ali je strela z neba pobila nad 100.000 povojnih žrtev? In primerjajmo te izjave z bolj odkritimi, ki jih je objavila vlada!

Spomenik nadškofu Sedeju

Na vhodni ploščadi pred cerkvijo Kristusa Odrašenika v Novi Gorici je koprski škof Metod Pirih 25. novembra blagoslovil doprni kip dr. Frančiška Borje Sedeja, desetega goriškega nadškofa in metropolita, od katerega smrti je minilo 70 let.

Dr. Sedej je bil eden najuglednejših nadškofov goriške nadškofije v njeni 250-letni zgodovini. Rodil se je leta 1854 v Cerknem, nadškof je bil postal leta 1906, to nalogo pa je opravljal vse do leta 1931. Po fašističnem prevzemu oblasti v Italiji leta 1922 se je z vso silo uprl nasilnemu izganjanju slovenskega jezika iz cerkve, zaradi česar je bil trn v peti nasprotnikom slovenstva, že pred tem pa je pravično povezoval vse narodne skupnosti v nadškofiji: Slovence, Italijane in Furlane.

Dolgih 13 let se je upiral fašističnim hierarhom, ki so izsiljevali njegovo odstranitev, zaradi vseh pritiskov pa je oktobra leta 1931 papežu podal svoj odstop. Sveti sedež mu ni izpolnil obljube, da bo za njegovega naslednika imenovana oseba, ki ne bo nasprotovala Slovincem, zato je bolan in zagrenjen že dober mesec po odstopu umrl.

Ob 70-letnici njegove smrti je bila izdana knjižica o njegovem življenju in delu, ki

jo je uredil profesor Tomaž Pavšič, kipar Evgen Guštin pa je izdelal njegov doprni kip. Prvega od treh odlitkov so ob občinskem prazniku, 1. novembra letos postavili v rodnem Cerknem, v Novi Gorici so blagoslovili drugi doprni kip, tretjega pa so blagoslovili 2. decembra na Sveti Gori pri Gorici, kjer je dr. Frančišek Borja Sedej pokopan.

SLAVJE GORIŠKE MOHORJEVE

V Kulturnem centru Lojze Bratuž v Gorici je bila slovesnost ob 150-letnici ustanovitve Družbe sv. Mohorja, katerega naslednica je Goriška Mohorjeva družba. V nabito polni dvorani so najprej prebrali pismo in čestitke Milana Kučana, ki je goriški Mohorjevi družbi še izrecno čestital za veliko kulturno in narodno poslanstvo, ki ga opravlja med Slovenci v Italiji. Slavnostni govornik, predsednik Goriške Mohorjeve družbe dr. Oskar Simčič, je podal kratek zgodovinski oris nastanka Družbe sv. Mohorja in poudaril današnji pomen slovenske knjige, ki je, kot je dejal, ne bodo nadomestili niti današnji moderni mediji.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Nov sunek in nov pretres. Stvari se v Argentini preveč hitro vrtijo. Nismo si še opomogli od izvolitve nadomestnega predsednika senata, ko je že minister Cavallo poskrbel, da ves svet nori zaradi bankalizacije. A pojdemo po kronološkem redu.

USTAVNI UDAR ALI IZRAZ REALNOSTI?

Vsako leto si po ustavnih določilih obe zbornici argentinskega parlamenta izvolitva svoje vodstvo. Ob tem je pomemben zlasti senat, kajti preko senata teče nit nasledstva v vodstvu države. Argentinska ustava predvideva, da je podpredsednik države obenem predsednik senata. Ta pa ima dodatno še namestnega predsednika. V primeru acefalije (odstop, bolezen...) predsednika in podpredsednika, prevzame predsedništvo namestni predsednik senata, za njim pa predsednik poslanske zbornice.

Vsi se dobro spominjamo, da je izvoljeni podpredsednik države in predsednik senata Carlos Alvarez odstopil in da vlada ni sklicala dodatnih volitev (čeprav je tedaj Cavallo nekaj takega predlagal). To je imelo posledico, da je v primeru odsotnosti De la Rue državo vodil nadomestni predsednik senata.

Sploh to ni prvi tak primer v argentinski zgodovini. Frondizi je bil brez podpredsednika (ker je Alejandro Gomez odstopil). Ko sta leta 1973 odstopila predsednik in podpredsednik (Campora-Solano Lima) in je bil nadomestni predsednik senata „slučajno“ na potovanju v inozemstvu, je predsedništvo začasno prevzel predsednik poslanske zbornice Lastiri (zet Lopez Rege in mož 300 kravat). Menem je po odstopu Duhaldeja tudi bil brez podpredsednika in ga je nadomeščal brat Eduardo kot pomožni predsednik senata (Menem-Menem) itd.

Nezapisano pravilo ali pa navada določa, da je nadomestni predsednik iste politične barve kot predsednik, da vodstvo države v primeru acefalije ostane v rokah iste stranke. A to je bilo doslej. Peronisti so se odločili, da uveljavijo svojo absolutno večino v senatu in na to mesto imenujejo lastnega moža. Izbran je bil senator Ramon Puerta iz province Misiones.

Reakcija v vladi je preseгла vse meje. Res je, da postopanje peronistov ni bilo v skladu z običaji niti lojalno. Res je, da bo sedaj ob vsakem potovanju predsednika državo vodil peronist. Res pa je tudi, da je stanja kriva vladna stranka sama (podpredsednik je odstopil) in da je to le odsev stvarnosti, kjer ima peronizem nadmoč v obeh parlamentarnih zbornicah.

Politično pravilo kaže, da je bolj vredno sprijazniti se z dejstvi kakor pa dramatizirati take položaje. A radikali (o Povezavi sedaj niti ne moremo govoriti, ker zastopnikov Solidarne fronte ni več v njej) so zagnali vik in krik in peronistični korak označili kot institucionalni udar. Prikazovali so položaj kot ustavno katastrofo in iz nezgode naredili tragedijo. Predsednik sam je potem sicer pomiril duhove, a dokler ni ekonomija prevzela pozornosti, je sestava senatnega vodstva odmevala po vsej državi.

NI MIRU NE ODDIHA

Vladna gospodarska ekipa je zadnje čase osredotočila vse napore v zamenjavo zunanega dolga. Spričo nezmožnosti plačevanja visokih vsot je ponudila upnikom zamenjavo starih bonov z novimi, katerih obresti so nizke, a je plačevanje garantizirano z davčno nabirko.

Vlada si je od tega koraka mnogo obetala. Čeprav so prvotno dvomili, kakšen bo odziv (če bi bil manj kot 15.000 milijonov

dolarjev, bi bila katastrofa), je stvarnost pokazala, da je bil sprejem izreden. V prvi fazi so postopek ponudili domačim upnikom in po izjavah ministra dosegli zamenjavo kar za 50.000 milijonov dolarjev. V drugi fazi naj bi isti postopek izvedli lastni ki bonov v inozemstvu. Torej do tukaj so stvari tekle uspešno in že smo upali, da se na obzorji svetlika.

A predno smo upanje mogli izraziti, nas je stvarnost presenetila z novim udarcem. Za nikogar ni bila skrivnost, da se ljudje na splošno boje devalvacije in zaplembe bančnih vlog, čeprav so te zakonsko zavarovane. Ljudje (tisti, ki imajo kaj prihrankov) so z rastočo vnemo dvigali bančne vloge in celotni sistem je zašel v nevarnost. Zaradi istega vzroka so obresti kratkoročnih posojil med bankami in podjetji tako narasle, da so presegle vsako logiko.

Gospodarska ekipa je morala poseči vmes, ker bi sicer ostali brez fondov. In kaj jim je padlo v glavo? Določili so, da lahko vsak vlagatelj tedensko dvigne le 250 pesov, torej mesečno samo 1000. Vse ostalo poslovanje mora teči v čekih ali s kreditnimi in debitnimi karticami. To pa ima eno glavno posledico: večina se mora „bankarizirati“, to je, odpreti kak hranilni ali tekoči bančni račun. Brez tega si izven sistema.

NAČRT ALI IMPROVIZACIJA?

Prvo vprašanje, ki se ob tem pojavi opazovalcu, je ta, če je ta ukrep del kake obširnejše strategije, nekega vodilnega načrta, ali je nova improvizacija, ko za gašenje požara uporabljamo pač prvo, kar nam pride v roke.

Drugo pa je, kakšne bodo posledice tega. Na žalost so vsi dosedanja ukrepi rodili prav nasprotno od tega, kar smo želeli ali pričakovali. Vsi govorimo o pospeševanju proizvodnje in razmahu trga in potrošnje, a gospodarska dejavnost se z vsakim korakom bolj krči in manjša. Vsi vladni koraki so le še pospešili recezijo. In na prvi pogled bo potrošnja s tem ukrepom tudi prizadeta: ljudje bodo težje prišli do denarja v roki in torej manj kupovali. Mor-da si bodo nekoliko opomogli supermarketi, ki več obratujejo s plastiki (razne kartice), a mali trgovci so potisnjeni ob steno.

Drugo važno dejstvo je, da kriza ni le finančnega temveč tudi političnega značaja. In nismo zasledili nobenega političnega načrta, ki bi skušal spremljati sedanje korake. Še več: dekreti so naleteli na odpor tako pri radikalih kot pri peronistih. Sindikati pa so se popolnoma uprli. Trdijo, da bo to le še povečalo brezposelnost, ker bodo sedaj podjetniki prisiljeni delavce prijaviti, jih bodo raje odpustili. To pa je neke vrste prostislovje, da sindikati branijo delo na črno, ko je vendar njihovo bistvo braniti delavca in njegovo pravico do socialnega kritja, ki ga pa pri ilegalnem delu ni.

Seveda tudi ni vse negativno. Ukrep dejavnosti prisili podjetnike, da prijavijo delavce. Delo na črno je obsojeno izginotju, vsa trgovska operativnost bo morala preko bančnega sistema in od tega vlada pričakuje tudi večjo davčno nabirko. Delavci bodo morali imeti vsaj hranilne račune v bankah. Po drugi strani pa je res, da nas to prisili v neke vrste modernizacijo in da vsaj trenutno prepreči nadaljnji odtok fondov iz bančnega sistema, kar nas je smrtno ogrožalo.

Zanimiva pa je tudi reakcija ljudi. Močnemu nasprotovanju nekaterih se je zopers-tavilo soglasje drugih. Ostali so bili indifere-ntni, češ se bo pač treba navaditi na nov položaj. A resnično ni bilo tako enotnega nasprotovanja kot pri drugih načrtih. Treba bo počakati, da vidimo, kako se bodo stvari odvijale.

Slovenci v Argentini

ZAVETIŠČE

Slovenski narodni plesi v Rožmanovem domu

V nedeljo, 25. novembra popoldne, smo stanovalci Rožmanovega doma doživeli veselo presenečenje. Obiskala nas je priznana plesna skupina „Maribor“ iz Carapachaja, z znanci in prijatelji našega doma. Nismo se nadejali tako pristranskega srečanja. Z nastopom plesne skupine v prelepem gorenjskih, dolenskih in štajerskih nošah z odgovarjajočimi plesi pa je nastalo pravo navdušenje. Postavni gibčni plesalci in zale brhke plesalke ob poskočnih ritmih, petju in presernim fantovskim vriskanjem so očarali gledalce. Prizor, vezan s spomini na nekdanjo našo domovino, se je vtisnil v srca domovalcev.

A ves ta slikovit prikaz je poleg estetskega glasbenega vidika tudi blagodejno vplival na zdravstveno počutje oskrbovancev Rožmanovega doma. Na mah so se ublažili revmatizmi, se uravnovesili krvni pritiski in bile pozabljene preostale starostne nevednosti. Za nekaj časa so odpadle pomirjevalne tablete in vrtenje okoli zdravnikov. Ta ugodna sprememba je prišla za domovalce ob pravem času, saj je PAMI popolnoma odpovedal.

Narodni plesi so bili izvajani z brezhibno discipliniranostjo, harmonično in ritmično dinamično. Nedvomno pritiče zasluga za tako skrbno pripravljen in izveden program gospe Ani Resnik za pobudo in uspe-

šno vodenje plesne skupine. Končno pa tudi plesalcem, da so vztrajali pri ohranjanju dragocenih narodnih izročil in kulturnega bogastva, kot so narodni plesi. Tudi sestri voditeljice, gospe Marjeti Senovršnikovi gre priznanje za učinkovito povezavo, objasnitev pomena in lepote narodnih plesov. Pohvale vredno je videti v slovenski narodni noši tudi Argentince, ki je s svojo ženo Slovenko navdušeno in disciplinirano sodeloval pri plesni skupini.

Še nekaj. Imel sem vtis, da je slovenska narodna pa tudi pokrajinska zavest močno zasidrana pri rojakih v Carapachaju. Po vnetem zagotavljanju plesavk, da so same Štajerke, zato tudi ime Maribor, se mi je zdelo, kot bi prišle iz kake „štajerske republike“.

Da pa ne bi starostniki doma med izvajanjem plesov omagali, je bilo tudi za njihove želodce obilo poskrbljeno. Ničesar niso pozabili ti dobri rojaki. Še fotografirajo so pripeljali s seboj.

Končno je prišlo neizbežno slovo, a ne z lahkoto. Toliko pozornosti, ljubezni in razumevanja do domovalcev, ki živijo svoja jesenska leta v Rožmanovem domu, nismo pričakovali. Hvala vam, člani plesne skupine Maribor, in hvala vsem, ki ste pripomogli do tako lepega doživetja.

Tone Šušteršič

SAN MARTIN

Izlet v La Plato

Zveza slovenskih žena in mater iz San Martina je organizirala celodnevni izlet v La Plato. Zaradi dežja ob prvotnem datumu pa je bil prestavljen na soboto 3. novembra. Že ob osmih smo se zadovoljni in dobre volje zbrali v Slovenskem domu, saj je bil lep sončen dan. Napolnili smo omnibus in se odpeljali v La Plato. Že med vožnjo nas je gospa Mari Keržič opozarjala na posebnosti okolice.

V La Plati smo se ustavili pred mogočeno katedralo, posvečeno Marijinemu brezmadežnemu spočetju. Že ob vstopu smo čutili njeno posebnost in nato ves čas obiska občudovali njeno krasoto in še posebej ogledali vitroje.

Vožnja po mestu je bila prijazna, saj ima prestolnica province Buenos Aires zanimive stavbe in lepe parke.

Ustavili smo se tudi v svetišču „Rosa Mistica“. Molili in priporočili smo Mariji osebne skrbi in zadeve. Ker je bila prva sobota, smo skupno molili v farni cerkvi rožni venec ter molitve za duhovnike in duhovne poklice.

Telesno smo se okrepili z okusnim asadom v prijetnem parku.

V zgodnjih popoldanskih urah smo obiskali muzej prirodoslovnih ved. Ob zanimivi razlagi vodičev smo obšli dve nadstropji in se pošteno utrudili.

Omnibus nas je čakal v parku pred muzejem. Kar prilegla se je vožnja s prijaznim šoferjem domov. Med petjem in prijetnim razgovorom smo srečno prispeli ob pol sedmih pred sanmartinski dom, hvaležni Bogu za lep dan in gospema Mari Keržič in Anici Podržaj za tako lep izlet.

Božična zgoščenka Juana Vasleta

Pri založbi kaset in plošč RTV Slovenija je izšla božična zgoščenka Raduj človek moj. Štirindvajset božičnih pesmi iz Slovenije, Severne in Južne Amerike, Španije in Nemčije je interpretiral argentinski basbaritonist slovenskih staršev Juan Vasle. Izvajalcu so se kot gostje pridružili New Swing Quartet, Big band RTV Slovenija z dirigentom Lojzeto Krajinčanom, godalni kvartet Tartini, komorni zbor RTV Slovenija, moški pevski zbor Anton Foerster pod vodstvom Jožeta Trošta in drugi.

Plošča ob znanih slovenskih božičnih pesmih v izvorniku (Glej zvezdice božje, Rajske strune, Angelsko petje in Kaj se vam zdi) vsebuje priredbe Lojzeta Krajinčana, Tomaža Kozlevčarja, Janija Goloba, Toneta Potočnika in Uroša Koresa. Mednje sodijo White Christmas in The Little Drummer Boy v slovenskem prevodu, Raduj človek moj Leopolda Cveka, Joy to the World Georga Friedricha Haendla, Tri koroške ljudske

božične, A Little Town of Bethlehem Lewisa H. Rednerja, Praetoriusova Es ist ein Ros' entsprungen, Gruberjeva Sveta noč ter tradicionalne O Holy Night, Amazing grace in Adeste Fideles.

Tu sta še božični uspravki iz Baskije (Haurtxoa seaskan) in Kastilije (No lloreis mis ojos), Premrlova Pastirčkova pesem iz cikla samospevov Božične skrivnosti, Zvezda betlehemska v duetu z Otom Pestnerjem, ki je prispeval glasbo, argentinski skladbi Papa Baltasar v ritmu milonga candombe in El nacimiento Ariela Ramirez ter venezuelska La gloria cantemos.

Basbaritonist Juan Vasle je sodeloval pri izvedbah in posnetkih več sodobnih slovenskih del. V Ljubljani so doslej izšle tri njegove zgoščenke: Slovenske pesmi, Slovenski samospevi 20. stoletja in Sudamerica s samospevi in narodnimi pesmimi iz južnoameriških držav.

Po STA

FRANC LOBNIK:

OJ, TI SPOMINI (3)

Obkolili so me in mi pobrali vse, kar sem imel pri sebi. Odpeljali so me v klet in me privezali k stolu. Neki starejši Francoz mi je rekel, da je bil za časa prve svetovne vojne na solunski fronti. Ker je poznal nekaj srbskih besed, sva se sporazumela in morda me je prav to rešilo. Neka ženska mi je vzela vojaške čevlje in mi dala copate. Nato so me vodili celo noč v hrib in smo se ustavili pri stavbi, za katero so rekli, da je šola. Znašel sem se v kleti, torej že četrtič v zaporu. K meni so pripeljali Srba, ki se je vračal iz nemškega ujetništva. Njemu sem povedal, da sem doma iz okolice Maribora. Pogledal me je, se obrnil stran in rekel: „Poznam one Švabe,“ ter odšel. Ko sem bil že četrti dan brez hrane ves obupan in sem mislil, da je vsega konec, so se odprla vrata in sta za Francozom vstopila dva mlada fanta v lepih uniformah. Bila sta ameriška padalca in zelo prijazna. Eden je bil sin Čeha, drugi sin Italijana. Dala sta mi čokolado, jaz pa sem jima povedal, od kod sem, in ju prosil, naj mi pomagata. Rekla sta, da bosta dobila zvezo z dolino, kjer da so že zaveznički. Čez dobro uro se je zaslislalo ropotanje motorjev. Francozi so me odvedli k džipu, ki ga do tedaj še nisem poznal. Z njim so me odpeljali v dolino in sem se znašel v taborišču nemških ujetnikov. Amerikanci so mi dali hrano v konzervah, tako da sem si opomogel. Med ujetniki sem spoznal Slovence, doma iz Tržiča. Pisal se je *Kristufek?* Dobil sem družbo in imel občutek, da sem rešen vojne. Kmalu so odpeljali nekaj ujetnikov, tudi *Kristufeka*, na bojišče, da so pokopavali mrtve vojake. Mene so pustili, ker nisem imel čevljev. To je bilo v kraju Charlone. Naslednji dan, to je 9. septembra 1944, so nas odpeljali. Vozili so nas s tovornjaki in z vlakom ter smo se znašli v mestu San Rafael na obali Sredozemskega

morja. Potem so nas odpeljali z ladjo v Neapelj in dalje v ujetniško taborišče Aversa, kjer je bilo že čez 800 ujetnikov, samih Slovencev. V taborišče so prihajali oficirji kraljeve jugoslovanske vojske, ki je tedaj še uradno obstajala, pa tudi partizanski oficirji, ki so vabili fante, da se prijavijo v prekomorske brigade. Večina nas je bila na strani kraljeve vojske. Amerikanci nas niso silili, da bi vstopali v prekomorske brigade. Ko so nas prevzeli Angleži, so nas prepeljali v ujetniško taborišče v *Grumi-Apulo* ? blizu mesta Bari. Tudi v to taborišče so prihajali kraljevi oficirji in vojni kurat, ki je za nas maševal in se z nami pogovarjal. Vse pogosteje so prihajali tudi partizanski oficirji, ki so hoteli zamenjati zastavo, tako da bi imela rdečo zvezdo. Razdelili smo se v dve skupini. Nam so partizanski oficirji grozili, da nas bodo po koncu vojne, če se ne gremo zdaj domov borit, nasilno vrnili in se nam ne bo dobro godilo. Ko je angleški komandant izvedel o tej grožnji, je povedal, da ni bilo nikjer govora o nasilni vrnitvi. Sklical je zbor vseh ujetnikov in vpričo partizanskih oficirjev povabil, naj stopijo iz vrste tisti, ki žele v prekomorske brigade. Od 800 navzočih jih je izstopilo okoli sto in na ponovno povabilo še 50. Te so namestili v posebnem oddelku, da ne bi bilo maščevanja in izgredov. Okoli 650 pa se nas je vrnilo v svoje šotore.

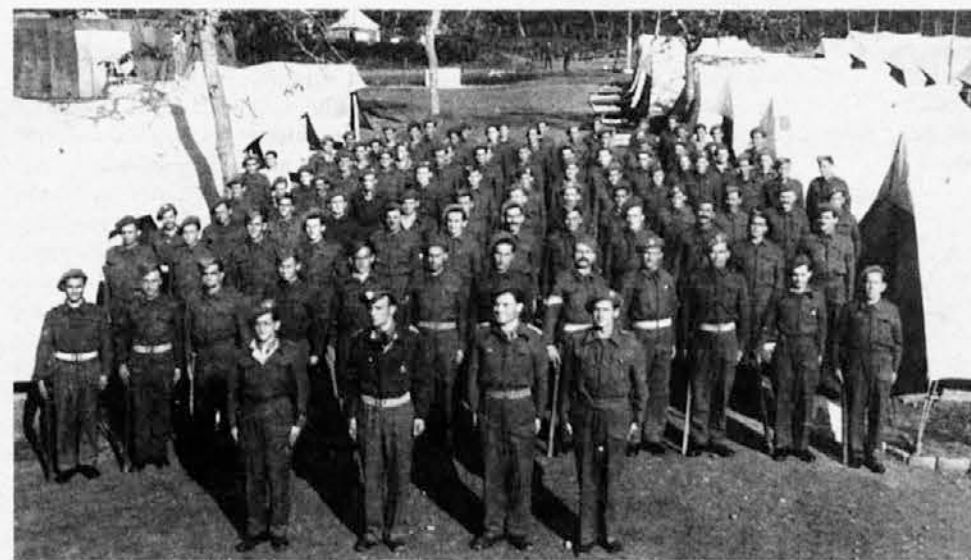
Prve dni marca 1945 je skupina 200 fantov odšla na ladjo, med njimi nekaj vohunov, za katere prej nismo vedeli. Eden od njih je bil Črnogorec, drugi Dalmatinec. Ko je ladja prispela na otok Vis - tako povedo priče, med njimi še živeči Lojz Berce, doma iz okolice Slovenj Gradca - so nekatere fante, ki so bili osumljeni kot vohuni, likvidirali za pokopališčem. Med žrtvami je bil neki fant iz Trbovelj. Drugim pa so dali italijanske kratke puške in jih po

krivdi vohunov poslali kot kazenske čete v zadnje boje z Nemci v bližino Sv. Katarine nad Reko. Morali so jurišati v prednjih vrstah in če niso padali zadeti od sovražnika, so jih od zadaj streljali politični komisarji. Priče povedo, da so se rešili le redki.

Drugi smo čakali, kaj bo z nami. V taborišče je ponovno prišel salezijanski duhovnik p. Šeruga, ki je maševal in pripovedoval o dogajanjih doma. Dočakali smo konec vojne 8. maja 1945. Odvzeli so nam nemško vojaško obleko in nam dali črno barvano angleško. Naložili so nas na vlak brez spremstva angleških vojakov. Spremljala sta nas dva v angleški oficirski uniformi, a z jugoslovanskimi znaki. Odpeljali smo se na jug in to nas je močno pomirilo. Prispeli smo v Santo Cesario, ki je prav na

peti italijanskega škornja. Zasedli smo prazna stanovanja in hotele, ki so bili nekdanj namenjeni letoviščarjem. Nedaleč stran so imeli tudi angleški vojaki svoja bivališča, dokaj luksuzna. Tukaj smo se počutili napol civiliste napol vojake. Nad seboj smo imeli oficirje, nekaj Srbov in tudi nekaj Slovencev. Veljal je dnevni red z vojaško disciplino. Pred nami je bilo v tem kraju nad 400 črnogorskih četnikov, ki so jih Angleži pripeljali iz Grčije, kjer so jih Nemci imeli zaprte. Med njimi je bilo tudi več Slovencev, ki pa so bili prepeljani v razne angleške vojaške baze, največ v Eboli. V Santa Cesarii je bil tudi oddelek mornarjev kraljeve mornarice, ki se niso hoteli pridružiti partizanom.

Nadaljevanje prihodnjic

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Sredi depresije

Na podjetniškem srečanju, ki je bilo v petek 23. septembra, je med drugimi govoril tudi predsednik Zbornice, Herman Zupan. Zaradi aktualnosti njegovih idej ga objavljamo v celoti.

Meseca avgusta, pred štirimi leti sem prav na tem mestu podal nekaj pogledov na položaj, v katerega postavlja svetovna globalizacija med drugimi tudi Argentino in Slovenijo. Naj preberem tri odstavke od tedanjega razmišljanja:

Slovenija in Argentina, čeprav tako oddaljeni, živita in tekmujeta v precej podobnem vrtincu gospodarske in politične globalizacije. Danes, žal, se odaljuje. Proces globalizacije sprošča po vsem svetu gospodarske, politične, socialne pa tudi kulturne silnice v skoraj neviden boj za to - kdo bo ostal in kakšno vlogo bo imel v novi veliki družbi, ki se oblikuje na pragu tretjega tisočletja.

Svetovna koncentracija kapitala je v rokah vedno manjšega števila korporacij, podjetnikov in svetovnih bank - pravih velesil - katere so v veliki meri neodvisne od državnih politik.

Vse drvi v brzini tehnologije računalnikov in telekomunikacij - tudi največja podjetja se družijo, kupujejo, prodajajo, mnoga pa zapirajo svoja vrata, ker so omagala v borbi z globalizacijo.

To, kar je bilo pred štirimi leti novost, je danes vsakdanjost. Globalizacija se je pričela kot tehnološko dejstvo. Svet se je zaradi izrednih sprememb na področju komunikacij in računalništva znašel v dobi, na katero ni nil ne gospodarsko ne politično in ne kulturno pripravljen.

V dvesto letih postavljena in večkrat popravljena pravila družbeno-gospodarske igre so bila skoraj čez noč neveljavna, novih pa ni še nihče postavil.

V svetu vlada dejansko gospodarska anarhija, kjer prevladujejo pravila močnejšega.

Globalizacija kot tehnološki pojav sama po sebi ni ne dobra ne slaba. Zmožna je povzročiti tako večjo blaginjo kakor neizmerne pa tudi kulturne krivice in konflikte. Današnje svetovne razmere spominjajo na konec 18. in pričetek 19. stoletja, na dobo, ki jo imenujemo industrijska revolucija. Tudi takrat je tehnologija bistveno spremenila sestavo družbe in v veliki meri spremenila v njej vloge držav in slojev.

Vsi živimo v družbi, ki jo je z izumom parnega stroja in standardizirane produkcije oblikovala omenjena industrijska revolucija. Ta je brez dvoma pomenila napredek in ne moremo reči, da bi bila slaba. Nasprotno, dolgoročno je pomenila izboljšanje življenjske ravni za velik del sveta. Povzročila pa je tudi ogromno hudega. Poleg množičnega izrabljanja revnih slojev v devetnajstem stoletju je povzročila vojne in revolucije v taki meri, da je zaznamovala najbolj krvavo obdobje človeške zgodovine.

Posledice, ki jih bo imela globalizacija za vse človeštvo, po vsej verjetnosti ne bodo manjše od omenjenih. Če bo več dobrih ali slabih, pa je odvisno od ljudi današnjih generacij. V času industrijske revolucije so vodilni duhovi verjeli v samogibnost napredka; države so zato v veliki meri prepustile razvoj, kot so rekli, „naravnemu teku dogodkov“.

Treba je bilo pol stoletja, dve svetovni vojni in vrste revolucij, da sta gospodarska in politična družba zopet našli potrebno ravnovesje. Leta 1930: kriza; 1936: Španija;

1939: Druga svetovna vojna. Industrijska revolucija je prinesla skraja blaginjo le izbrancem, šele po dolgih desetletjih je postala splošna blaginja konkretno dejstvo vsaj v najbolj razvitih državah (Amerika, Zahodna Evropa, Japonska).

Koliko časa bo preteklo, preden bodo pozitivni sadovi globalizacije presegle njene začetne negativne posledice? Koliko osebnih in narodnih posebnosti bo uničenih, predno se bo med ljudi vrnila samozavest, da bodo hoteli in znali kljubovati negativnim vplivom globalizacije.

Kakšne krize in spopade bo morala prestopiti družba, predno se bo naučila živeti sredi napetosti globaliziranega gospodarstva, politike, kulture? Nemiri, brezposelnost, revolucije, finančni polomi - Afganistan.

Katera podjetja bodo prisiljena stopiti v mednarodno tekmo, v katerih panogah bo majhnost in krajevnost predstavljala konkurenčno prednost? Tega ne vemo. Vse kaže, da se bodo države povezovala v velike bloke, da bodo reševale svoje gospodarstvo in da si bodo narodi, ki so dovolj samozavestni, zavarovali individualnost in kulturo z zakoni. Mercosur, Evropska unija, Nafta, Azija. Ne vemo pa kakšno sodelovanje ali nasprotovanje lahko zraste med nastajajočimi kontinentalnimi bloki.

Zgodovina nas uči, da so se podjetniki in politiki v času industrijske revolucije motili, ker so slepo zaupali v nujnost in pravilnost „napredka“.

Tudi globalizaciji bo treba postaviti pravila igre, meje, da ne bo ob iskanju za novimi in večjimi dosežki pohodila ljudi in narode, katerim bi morala služiti. Globalizacija je orodje. Vprašanje je, če je človeški rod dovolj zrel, da ga bo znal s pridom uporabljati v korist in blaginjo vseh.

Kot ljudje in kot podjetniki smo vrženi v mogočen tok, katerega ne obvladamo, a se mu tudi ne moremo izogniti. Ni rečeno, da bodo sredi vrtincev vzdržali le največji. Mnogokrat je lažje za mala podjetja. Kot vedno v življenju bo tudi tokrat odločala o marsičem spretnost, strokovno znanje, pa vztrajnost in ne na zadnjem mestu pogum.

Vse človeštvo, ne le mi, se sooča zdaj s preizkušnjami, katerim nihče ne pozna konca. Sredi viharjev in povodinj se nekaterim posreči, da se rešijo s splavi, drugi v čolnih, tretji si poiščejo prostor na velikih ladjah. Važno je preživeti, da bodo, ko mine neurje, lahko pričeli znova, bogatejši za prestane izkušnje.

Prepričan sem, da velja to za vsakega podjetnika in tudi za vsako državo. Kako bo s Slovenijo v Evropski Uniji? Kako z Argentino v Mercosuru? Ali z Ameriko? Ne vemo, če bodo pri tem države izpolnile svojo nalogo, ne vemo, če bodo imeli podjetniki dovolj vizije in politiki dovolj modrosti, da bodo odločali prav.

Vendar kljub napakam, ki jih ni malo in jih tudi v prihodnje ne bo manjkalo, smo se dolžni boriti kot posamezniki in kot skupnost za obstoj. Obdržati glavo nad vodo, ohraniti svojo individualnost, svoje znanje in vsaj nekaj kapitala in s tem čim večjo možnost soodločanja za preživetje.

In kdor bo preživel bo končno dočakal blaginjo, ki jo bo prinesel človeštvu, morda po desetletjih, tudi ta pojav tehnološke globalizacije.

Živimo novo dobo človeške zgodovine, ki ni lahka, toda naša dolžnost, kot vedno, ostane nespremenjena. Delajmo, gradimo naši mladini in bodočim rodovom lepšo bodočnost.

Skrbimo za zdravje

Metka Mizerit

Zdravila

Jemljite samo tista zdravila, ki vam jih je predpisal zdravnik. Ne zlorablajte zdravil proti potrtosti, živčnosti in uspavalnih praškov.

V zadnjih sto letih je medicina zelo napredovala in ne moremo si misliti moderne medicine brez zdravil. Pomislimo samo na razne bolezni in infekcije, ki so bile pred odkritjem antibiotikov smrtno. Zdravila so nujno potrebna, predpisati pa jih mora zdravnik, ki pozna bolezen in tudi katero zdravilo je najbolj primerno, ker ve tudi za stranske učinke.

Vsako zdravilo je namreč v bistvu droga in ima poleg glavnega tudi stranske učinke. Zdravila so večinoma kemične proizvodnje in so na nek način strup za organizem. Lahko nam povzročijo alergijo, vplivajo na imunski sistem, ki ureja našo odpornost. Kvarno lahko vplivajo tudi na jetra in ledvice. Nekatera zdravila povzročijo ravno nasprotni učinek, če jih uživamo v preveliki količini.

De médico, poeta y loco, todos tenemos un poco, je argentinski pregovor, ki mu nisem našla enačice v slovenščini, pomeni pa, da smo včasih vsi malo zdravniški, pesniki in norci. Nekateri osebe imajo kar posebno „manijo“ na zdravila, pa še drugim jih priporočajo: „Te, pa one, pa druge tablete, meni je pomagalo, še vi jih vzemite, gospa.“ Ker se veliko zdravil lahko kupi brez recepta, so podobni nasveti včasih krožili kot kuhinjski recepti in učinki so lahko tragični.

Še nekaj je važno. Ker danes ni več družinskih zdravnikov in v bolnišni iščemo pomoč pri raznih specialistih, mu moramo povedati, katera zdravila jemljemo redno (proti visokemu pritisku, proti aritmiji itd.), ker si nekateri učinki nasprotujejo ali pa ojačujejo.

Ko nam je zdravnik predpisal zdravila, jih moramo jemati redno, vsak dan, ob določeni uri, predpisano količino in toliko časa, kot je določil zdravnik. Seveda pa ne smemo zdravil zlorabljati. Predvsem ne smemo pretiravati z uspavalnimi tabletami: „Če ni dovolj ena, vzamem dve.“ Zdravila niso kruh. „Če me ne nasiti en kos, pojem

dva.“ Zdravila proti potrtosti in za uspavanje moramo jemati pod strogim zdravniškim nadzorom. Še celo zdravniki včasih prehitro predpišejo zdravila, bolj po željah bolnikov, kot pa po njihovi potrebi.

Nekatera zdravila povzročajo določeno ugodje in ljudje jih jemljejo, ker se po njih dobro počutijo. To je zasvojenost ali tabletomanija. Zdravila so za to, da nas pozdravijo.

Za dobro počutje pojdite na sprehod, v družbo, na koncert, na svež zrak. Skušajte živeti zdravo življenje. Namesto da buljite eno uro v televizijo ali računalnik, posvetite eno uro športu, zdravemu razvedrilu, spanju, počitku.

In končno. Dolžni smo skrbeti za svoje zdravje; važno je, da obiščemo zdravnika. Nesmiselno je prenašati neznosne bolečine ali nespečnost, če imamo zdravila, ki nam lahko olajšajo fizično trpljenje.

Za lažje bolečine, nevšečnosti ali neugodje, pa uporabimo „božjo mast“, kar malo potrpimo.

PRVI DOGOVOR AFGANSKE ZAVEZE

Na vseafganistanski konferenci na Petersbergu pri Bonnu so delegacije štirih afganistanskih skupin dosegle načelen dogovor o številu članov prihodnje prehodne afganistanske vlade in parlamenta, obenem pa zblížali stališča o namestitvi mirovnihi enot v Afganistanu, potem ko so v posredovanje takšnih enot v državi privolili tudi predstavniki Severnega zavezništva.

ZMAGA (BIVŠEGA) KOMUNISTA

Novi bolgarski predsednik je Georgi Parvanov, je v Sofiji potrdila bolgarska volilna komisija. Na drugem krogu volitev je po končnih uradnih izidih prejel 54,13 % glasov, medtem ko je za njegovega protikandidata, sedanjega predsednika Petra Stojanova, glasovalo 45,87 % volilcev. Drugega kroga volitev se je udeležilo 55 % volilnih upravičencev. 44-letni Parvanov je že pet let predsednik opozicijskih socialistov, ki so izšli iz nekdanjih komunistov.

SLOGA SPOROČA

Zaradi nepredvidljivih finančnih in gospodarstvenih ukrepov smo primorani — upamo, da le začasno — od 1. decembra plačevati socialne podpore in nagrade na sledeči način:

- 1.- \$ 500.- (petsto pesov) za:
  - a) poroko
  - b) rojstvo ali posvojitve otroka, ne glede na število.
  - c) dovršitev srednješolskega študija
  - d) dovršitev univerzitetnega študija z ekonomsko ali zadružno usmeritvijo
- 2.- \$ 1.000.- (tisoč pesov) ob:
  - a) smrti
  - b) uradno proglašeni stalni in popolni nesposobnosti za delo
- 3.- \$ 150.- (sto petdeset pesov) za:
  - a) starostno podporo

Za vse ostalo veljajo določila pravilnika o nagradah in podporah, ki je bil objavljen v STIK-u štev. 86, leto 24, meseca avgusta 2001

Priporočamo, da podpore naložite na določen rok na 60 ali 90 dni na običajne obresti.

Kot že mnogokrat v 47-letni zgodovini SLOGE tudi to pot pričakujemo razumevanje in sodelovanje naših članov.

V SLOGI JE MOČ!

Upravni odbor

Novice iz Slovenije

SLOVENEK V OSAKI

Slovenijo na letošnjem 10. mednarodnem trienalu sodobne umetnosti v Osači na Japonskem zastopa kipar in oblikovalec Jurij Dobrila s skulpturo iz kromiranega bronca, imenovano Mystery B 15C. Selektorji letošnjega bienala Howard N. Fox iz ZDA, Ičiro Hariu, Šigenobu Kimura, Hiroyuki Nakatsuka, Masahiri Uširošoji z Japonske in Uwe Schneide iz Nemčije so izmed 11.497 likovnih del 3821 umetnikov iz 99 držav izbrali 150 del umetnikov iz 58 držav. Iz Slovenije se je za udeležbo potegovalo 28 umetnikov s 85 likovnimi deli.

VEČ AVTOV KOT OTROK

Povprečno slovensko gospodinjstvo je v obdobju od leta 1998 do leta 2000 živelo v 82 kvadratnih metrov velikem stanovanju (v kar 85 odstotkih primerov so bila tudi lastnik teh stanovanj), imelo 1,1 avtomobila in štelo 3,02 člana, od tega 0,65 mladoletnih otrok. Analiza izdatkov za življenjske potrebščine gospodinjstev po namenu v obravnavanem obdobju kaže, da gospodinjstva v povprečju največji delež denarnih sredstev porabijo za hrano (24,8 odstotka), transport (16,5 odstotka) in stanovanje (11,4 odstotka).

Slovenija in šport

S KOM IGRA SLOVENIJA NA SP?

Na žrebanju za predtekmovalne skupine svetovnega nogometnega prvenstva leta 2002 na Japonskem in Južni Koreji, je Slovenija bila uvrščena v skupino B s Španijo, Paragvajem in Južno Afriko. Igrali bodo v Južni Koreji. Prva tekma bo s Španci 2. junija v Gwangjuju, druga bo 8. junija z Južno Afriko v Daeguju, 12. junija pa s Paragvajem (žal bo v tej tekmi že lahko nastopal vratar Chilavert) v Seogwipu. Skupina B se v osmini finala križa s skupino E, ki obsega Nemčijo, Savdsko Arabijo in Kamerun. To pomeni, da bi se Slovenija, seveda če se uvrsti na eno izmed prvih dveh mest, pomerila z eno od omenjenih reprezentanc. Tudi to tekmo bi Slovenci igrali v Južni Koreji.

(Argentina je bila izžrebana v skupino F z Anglijo, Švedsko in Nigerijo).

STAVE ZA 2002

Na dveh največjih stavnica v Angliji ima trenutno največ možnosti za osvojitev naslova svetovnega nogometnega prvaka reprezentanca Argentine. Na stavnici Williama

110 LET ZBORA GM

V veliki dvorani Slovenske filharmonije je bil jubilejni koncert ob 110-letnici mešanega pevskega zbora Glasbena matica Ljubljana. Zbor je svojo pot začel v okviru tedanje nacionalne glasbene institucije in desetletja pomenil središče, vzor in kvalitativni višek slovenske glasbene reprodukcije. Pod vodstvom Tomaža Tozona je izvedel izbor del iz bogatega poustvarjalnega repertoarja, v katerem ob slovenskih zborovskih skladbah in priredbah ljudskih pesmi najdemo vrsto del vidnejših tujih avtorjev.

„ZRELI BORGES“

Cankarjeva založba je izdala drugi paket treh knjig pisatelja Jorgeja Luisa Borgesa (1899-1986). Dve izdaji kratke proze z naslovom Namišljenosti in Alef ter izbor esejev za razliko od lanskega paketa osvetljujejo „zrelega Borgesa“. Založba bo prihodnje leto sklenila zbirko Izbrana dela Jorgeja Luisa Borgesa še s tremi knjigami. Namišljenosti in Alef je prevedel Aleš Berger, eseje iz štirih najpomembnejših Borgesovih esejističnih zbirk (Discusiones (1932), Historia de la eternidad (1936), Otras inquisiciones (1952) in Borges oral (1979)) pa Marjeta Drobnič, Maja Šabec in Pavel Fajdiga.

Pisali smo pred 50 leti...

MLADINSKA KNJIGA

„Naša beseda“ je izšla v založbi Svobodne Slovenije skupno s Koledarjem - zbornikom. Je to knjiga trajne vrednosti. Nobe slovenske družine v svetu naj ne bo brez nje. Starši, fantje in dekleta, ki si pripravljate družinsko ognjišče, sezite po njej! Stane samo 15 pesov. Obdarite z njo slovenske otroke za božične praznike!

DRUŽABNA PRIREDITEV PRIJATELJEV PLANIN

Slovensko planinsko društvo je za nedeljo, 9. decembra vabilo na svojo družabno prireditev v lepo dvorano „Asoc. Española“ na ulici Ciudad de La Paz. Prireditve se niso udeležili le člani SPD, ampak tudi veliko drugih gostov. Vsi so v veselem in prijateljskem vzdušju preživeli lep nedeljski popoldan in večer, obenem pa podprli prizadevanje planinskega društva, da bi Slovenci čimprej prišli do svoje planinske kočve v Bariločah, kamor bi lahko zahajali na oddih.

AKADEMIJA V ČAST BREZMADEŽNI

Zadnjo nedeljo je bila dvorana na Belgrano kljub neznosni soparnosti polna.

Proslavo je pričel g. Milan Magister s pobožno mislijo, s kakršnimi je nato pove-

zoval vse točke. Na besedilo Igorja in s pomočjo Hribovska je skupina fantov in deklet izvedla zbornico recitacije. Gdč. Mirjam Peršuh je z lepim poudarkom prebrala mistično premišljevanje o Mariji. Skupina deklet je ob pesmi „Še gori ljubezen“ zaražala, kot jih je dobro naučila Angelca Klanšek, Franček Prijatelj pa je podal programatični govor slovenske izseljenske mladine. Pod vodstvom Katice Kovač so dekleta zapele Marijine pesmi. Ob izvajanju pesmi „Zgodnja Danica“ je deset fantov izvedlo simbolično vajo, ki je bila sestavljena še v Senigaliji. Vsi skupaj pa so zapeli „Zmagali si...“. Ne sme pa ostati neomejena skrb Frančka Prijatelja in sodelavk pri opremi odra.

MM

MENDOZA

Miklavževanje 2. decembra je zelo lepo uspelo. Popoldan se je zbralo veliko Slovencev, predvsem otrok, v dvorani pri Maristih. Na sporedu je bilo poleg obdarovanja še več odlomkov iz Geržinčičeve opere „Miklavž prihaja“. Lep slovenski narodni običaj je napravil na navzoče domačine zelo lep vtis.

Svobodna Slovenija, št. 49;
13. decembra 1951

Slovenija moja dežela

Cerkvene reforme - jožefinizem - 1

Že mati Jožefa II. Marija Terezija je uvedla nekaj cerkvenih reform. A njen sin Jožef II. se je vrgel z vso silo na delo. Bil je sicer neoporečen katoličan, a je bil mnenja, da naj Cerkev skrbi samo za verske in dogmatske zadeve, organizacijske in upravne pa so stvar države. Seveda je tako mimogrede dobil tudi vpliv na splošno cerkveno življenje.

Najprej je rešil problem oglejskega patriarhata. Nad 1000 let je spadala pod njegovo jurisdikcijo vsa Slovenija pod Dravo. A oglejski patriarhi so živeli v Čedadu pod beneško republiko, a tej sovržna Avstrija je prepovedala patriarhu dostop v njene dežele. Sedaj je na vladni pritisk papež ukinil patriarhat in namesto njega je v Avstriji ustanovil nadškofijo v Gorici. Tudi je preuredil meje drugih škofij, kar je bilo nujno potrebno. Na primer, ljubljanska škofija je bila razdeljena na osem med seboj nepovezanih delov (Poleg ljubljanske okolice nekaj na Koroškem, pri Novem mestu, Štajerskem itd.). Nekateri dele je morala odstopiti sosednjim škofijam, nekaj župnij je dobila novih, tako da je postala zaokrožena celota. Tudi župnije so se morale preurediti in zaokrožiti s približno enakim številom faranov. Te reforme so bile pametne in koristne.

Cesar je ukinil semenišče po posameznih škofijah in za vse naše dežele so ustanovili skupno semenišče v Gradcu.

A cesar se je vtaknil v marsikatera druga polja v Cerkvah. V smislu tedanjega razumarskega mišljenja je ukinil vse verske redove in samostane, ki niso neposredno koristili izobrazbi ali socialni pomoči v korist ljudstva (npr. usmiljenke ali usmiljene brate). Tako je ukinil na Kranjskem kartuzijane v Bistri, cistercijane v Stični in Kostanjevici, avguštince in diskalceate v Ljubljani, kapucine istotam in Novem mestu, klarise in dominikanke. Na Štajerskem kartuzijane v Žičah, kapucine v Mariboru, dominikance na Ptuj, minorite v Slovenski Bistrici, itd; na Koroškem benediktince v

Osojah, cistercijane, kapucine in minorite v Beljaku, dominikanke, benediktinke in karmeličanke, itd. Na Goriškem pa klarise, dominikance in karmeličane, minorite in kapucine, ter frančiškane v Solkanu in na Sv. gori. S tem so uničili ne samo verska, ampak tudi kulturna središča, delujoča skozi stoletja.

Ta zemljišča je vlada prodala in vložila denar v verski sklad, iz katerega so podpirali razne župnije. Samostanske bogate knjižnice so poddržavili, prepeljali na Dunaj ali v Ljubljano (to je bil začetek sedanje Narodne in univerzitetne knjižnice), veliko knjig pa se je uničilo ali porazgubilo.

Tako je z jožefinizmom prenehala naše klasično redovništvo, njih vlogo so prevzeli uboštevni redovi.

Osebne novice

Poroka. V soboto, 1. decembra sta se v cerkvi Marije Kraljice, v Slovenski vasi poročila **Jože Zupančič** in **Andrea Susanna Ricci**. Za priče sta bila ženina mati Marta Črnak Zupančič in nevestin brat Cristian Ricci. Poročal pa je Jože Bokalič CM. **Novoporočencema čestitamo in jima želimo obilo sreče!**

Smrti: Umril je v Čilah župnik **Ludvik Tomazin** (85) in v Caserosu **Štefanija Marušič** (88).

Naj počivata v miru!

Darovali so v tiskovni sklad Svobodne Slovenije: Vinko Levstik iz Gorice \$ 20.-, NN iz Slovenije \$ 30.-, dr. Mariano Radonič iz Mar del Plate \$ 25.-, Jože Mestnik iz Brazilije \$ 10.-, NN iz Argentine \$ 25.- ter NN iz Argentine \$ 50.- Poleg tega je ga. NN iz Buenos Airesa darovala \$ 100.- v **podporo Zedinjeni Sloveniji.**

Prav vsem Bog poplačaj za razumevanje in radodarnost!

**Najprej se mirno bankarizirajte,
nato pa kupujte**

**podporni bon „rifa“
Zedinjene Slovenije**

Sprejemamo tudi čeke!

Kupite ga takoj! Samo za deset pesov lahko postanete srečni lastnik katerega izmed sledečih dobitkov:

1. Računalnik s tiskalnikom
2. Deset dni bivanja v Počitniškem domu dr. Hanželiča v kordobskih planinah
3. Barvni TV sprejemnik
4. Mikrovalovna pečica „Philco“
5. Čistilec za zrak „Spar“

Bone lahko kupite v društveni pisarni, pri poverjenikih Svobodne Slovenije v Slogi in pri odbornikih vseh slovenskih domov.

Pohitite z nakupom! Igra na božično žrebanje Loteria Nacional.

PODPRITE NAŠE DRUŠTVO IN NAŠ LIST!

„Slovenski dan, naš dobri dan“

V nedeljo, 16. decembra v Hladnikovem domu v Slovenski vasi

46. SLOVENSKI DAN

11.15: zbiranje gostov
11.30: pozdrav in dviganje zastav
12.00: koncelebrirana sv. maša
13.30: kosilo
18.00: kulturni program

Slovenske pokrajine v glasbi in plesu. Nastopajo folklorne skupine naših Domov.
Slavnostni govornik: **Tone Mizerit**

Ves popoldan: športne tekme mladcev in mladenk
Zabavali se boste lahko in kupili spominčke na izvirnih stojnicah

NAKAZNICE ZA KOSILO REZERVIRAJTE NA TELEFON 4267-1095 (STANE JEMEC) DO SREDE 12. NOVEMBRA.

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

Mali oglasi

PSIHOLOGI

Veronika Fajfar, psihološka svetovalka (counselor). Svetovanje in pomoč v trenutkih odločitvev, tesnobi, krizah, zmedbi, nevolji in konfliktih. Ordina-cija v španščini in slovenščini. - Tel. 4865-9342; 15-4493-0369. e-mail: veronikaf@elsitio.net

TURIZEM

Oddam hišo - Bustillo, km 6 - Oddam bungalov na Catedralu - Bariloche. Tel: 02944-424978

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814.

E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

ŠE SO VESELE NOVICE...

Med pari, ki bodo letos rekli „hočem“, sta tudi Micka in Francelj.

Vse svoje prihranke sta vložila v „štalco“ in „piskre“, zato bodo njuna žlahta in prijatelji darovali poleg nakaznic še hranilne knjižice SLOGE.

Novi par bo lahko doživel Slovenijo.

Darujmo zlate knjižice SLOGE!

Bmé. Mitre 97 - Ramos Mejía

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

SLOGA OPOZARJA IN PRIPOROČA:

Januarja 2002 bo EVRO zamenjal dosedanje valute 12 držav članic EMU (Evropske monetarne unije). Predvsem pridejo v poštev nemške marke, italijanske lire, francoski frank in španske pesete. Ves ta denar je treba pred 31. decembrom t.l. zamenjati. SLOGA nudi svojim članom možnost zamenjave do 20. decembra t.l. Po tem datumom bo zamenjava zelo otežkočena in združena s precejšnjimi stroški. Za več informacij kličite v uradnih urah na tel.: 4656-6565.

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

Folklorna skupina Pristava

vabi na

XII. VESELICO NARODNIH PLESOV,

ki bo v soboto, 15. decembra, ob 20.30 uri,

s sodelovanjem argentinske, armenske, grške, kolumbijske, španske in slovenske folklorne skupine

Rep. de Eslovenia 1851 - Castelar

Vas pričakujemo!

WIBA

bajó sus tarifas

...o nada que hablar

Mednarodni pogovori po izredno nizki ceni

Slovenija \$ 0,29 USA \$ 0,18

Srta Cecilia. Tel: 4632-1407 cgibellini@mail.com

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcúenaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Naročniki in bralci,

ste pripravljeni
na presenečenja
v letu 2002

Svobodna Slovenija

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Presidente: **Antonio Mizerit**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Telefax: (54-11) 4636-0841/2421
4674-5125
e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Za Društvo Zedinjena Slovenija:
Tone Mizerit
V tej številki so sodelovali še:
Gregor Batagelj, dr. Jože Bernik,
Tone Šušteršič, Rezi Marinšek,
Herman Zupan, Metka Mizerit, Ivan
Žnidar, Franc Lobnik, Radio Ognjišče,

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA
dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.;
ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto
80 USA dol. za vse države.

Čeke:
v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Obvestila

SOBOTA, 8. decembra:
V Slovenski cerkvi Marije Pomagaj,
ob 10. uri prvo sveto obhajilo.

NEDELJA, 9. decembra:
V Slovenski hiši ob 9.30. maša, nato
občni zbor mladinskih organizacij.

Srečanje mladcev in mladenk na Pristavi ob 15. uri.

ČETRTEK, 13. decembra:
Seja upravnega odbora Zedinjene
Slovenije, ob 20. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 15. decembra:
Na Slovenski pristavi festival fo-
klornih plesov.

NEDELJA, 16. decembra:
46. Slovenski dan s-celodnevno pri-
reditvijo v Hladnikovem domu v Slo-
venski vasi.

SOBOTA, 22. decembra:
Božičnica Zveze slovenskih mater in
žena v Slovenski hiši ob 17.30.

**Koncert ob 30-letnici MPZ San Jus-
to ob 20.30 v Našem domu v San Justu.**

Za smeh

Damijan je izgubil noht. Po nekaj
tednih ga vpraša teta:

„Ali ti je noht že zrasel?“

„Ne še, manjka mu še črni rob zgoraj.“

„Kaže, da me imaš za tepca,“ očita
mož ženi.

„Ne, to pa ni res! Lahko pa je, da se
motim.“

Prodaj psa. Jé vse. Posebno rad ima
otroke.